

Ömsesidighet och partnerskap

Förr var internationellt arbete mera av att vi gav och andra tog emot. Det var "vår mission". Idag har vi samarbetsavtal med självständiga systerkyrkor och partners. Gemenskap, samarbete och ömsesidighet har blivit viktigt.

Många församlingar funderar på hur missionens gemenskapsdimension ska kunna förverkligas. Vad menar vi med gemenskap? Hur är samarbete möjligt och hur förverkligar vi ömsesidighet? Hur kan våra syskon i andra länder och kulturer hjälpa oss? Hur ska det bli möjligt för oss att både ge och ta emot?

Det är inte lätt att svara på frågorna, men genom att arbeta med dem blir man medveten om missionens gemenskapsperspektiv, att ge och ta emot. Det har ett värde i sig. Under senare år har många arbetat med nedanstående metoder för att konkretisera gemenskapen.

Vänförsamlingar

När en församling i Sverige vill inleda ett djupare samarbete med en församling inom en av våra systerkyrkor finns det en hel del man bör tänka igenom. I det bifogade materialet "Ömsesidighet i mission" kan man läsa mer.

Nätverk

Genom vänförsamlingskontakter eller andra kontakter är det vanligt att det växer fram ett ökat engagemang bland medlemmar och i deras församlingar. Ibland startar man upp egna missionsprojekt. Om detta sker helt på egen hand finns det stor risk för att man gör flera eller alla de misstag som gjorts tidigare i missionens historia. För att en insats ska bli effektiv, verkligen hjälpa till en positiv och hållbar utveckling både andligt, socialt och materiellt, är det viktigt att man kan dra lärdom av andras erfarenhet och misstag. Om ni känner till andra församlingar som arbetar inom samma område kan ni kontakta dem för utbyte. Ni kan även kontakta ert samfundets rikskansli för att höra om de känner till andra som arbetar inom samma område eller om det finns erfarenhet centralt som kan bli till hjälp.

Ett effektivt arbetssätt är att bilda nätverk av församlingar och enskilda som har ett specifikt

engagemang. I nätverket kan man samordna insatser, anordna studiecirklar, arrangera resor, arbeta med lobbying och information. Det kan vara en fördel att även någon representant från samfundet är med i nätverket.

I Svenska Baptistsamfundet finns för närvarande två sådana nätverk som samfundet är med i. Det är Östhjälpen, som organiserat sig som en förening av församlingar och enskilda som engagerar sig i Litauen, och Vitrysslandnätverket, som engagerar sig i och för Vitryssland. Vitrysslandnätverket får även Sidastöd genom Baptistsamfundet för informationsverksamhet om Vitryssland i Sverige.

Baptistsamfundet har tre olika nivåer av missionsengagemang där lokala nätverk är en. De som är ansvariga i dessa nätverk och som reser regelbundet till dessa länder betraktas av Baptistsamfundet som missionärer, även om de inte formellt är anställda av samfundet. Information om nätverkens arbete publiceras i samfundets material och nätverken inbjuds att vara med på missions- och missionärskonferenser.

Egna kontakter

Om man väljer att arbeta utanför den gemensamma ram som Missionskyrkan/SMU eller Baptistsamfundet/SBUF utgör kan det vara bra att fundera igenom följande frågor:

- Vilka kunskaper behöver vi om kultur, religion, språk med mera för att kunna arbeta i det område vi vill?
- Vilket förhållningssätt vill vi ha i arbetet? Hur kan vi möta människor på ett respektfullt sätt?
- Vilka metoder är goda och kloka?
- Vilken teologisk grundsyn har vår tilltänkta samarbetspartner i avgörande frågor?
- Är vår tilltänkta samarbetspartner demokratiskt uppbyggd? Kan medlemmarna ha inflytande i avgörande frågor?
- Har vår tilltänkta samarbetspartner en ekonomi som håller för en granskning?
- Hur kan vi ta långsiktigt ansvar för människor?
- Hur kan vi samarbeta med, och visa respekt för, andra kyrkor i området?

Det är alltid bra att tänka efter före så att inte ett tillfälligt engagemang blir för svårt för den lokala församlingen att handskas med.

Besök i Sverige

Att möta en eller flera personer från en systerkyrka eller partnerorganisation betyder mycket för att göra engagemanget personligt. Ibland har Studieförbundet Bilda, Diakonia, samfunden eller andra organisationer internationella gäster under kortare eller längre tid i Sverige. Ta kontakt med dem för att meddela ert intresse.

Ibland vill en församling eller en grupp av församlingar inbjuda besökare från en systerkyrka eller partnerorganisation. Innan man går till handling är det viktigt att fundera över en del frågor:

- Vad vill ni med besöket?
- Vem ska inbjudas?
- Vem inbjuder?
- Hur löser ni frågor om mat och logi?
- Vilken ekonomisk ersättning ska ni ge den/dem som kommer?
- Vem ansvarar för gästen/gästerna under vistelsen i Sverige?
- Vad kan vara nyttigt och roligt för honom/henne att se och göra i Sverige?
- Vilka kontakter bör tas med myndigheter, svenska och utländska?
- Vem ansvarar för försäkring med mera?

På riks internationella enheter finns erfarenheter som är viktiga att ta med i arbetet, till exempel hur man handskas med orättvisan om vem som ska få komma till Sverige, hur man minimerar risken för avhopp och så vidare. Genom riks kan man också få hjälp med att undersöka hur man tecknar lämplig försäkring.

Resor

Det blir allt vanligare att församlingar genomför besök hos systerkyrkor och/eller partnerorganisationer under ett par veckors tid. För att en sådan resa ska bli bra är det viktigt att i ett så tidigt skede som möjligt ta kontakt med samfundens internationella avdelningar eller Diakonias kontor.

Man bör också noga fundera igenom följande områden:

- Hur förbereder man resan på bästa sätt? Vem ska åka med? Vad vill man uppnå med besöket?
- Hur genomförs resan? Hur mycket av arbetet förväntar man sig att systerkyrkan ska stå för och är man beredd att betala för det? Ska man lägga in tid för bearbetning eller köra hårt hela tiden?
- Hur följer man upp resan? Vad ska resan leda till efteråt?
- Hur gör man det möjligt för dem man varit hos att komma på besök i Sverige? Ska man lägga in deras besök i Sverige som en kostnad i det egna besöket hos dem?

Många reser på semester utomlands, kanske oftast i Europa. Antagligen finns det en kyrka på den ort man semestrar. Varför inte kolla upp innan resan om den egna kyrkan eller ungdomsförbundet har en kontakt på plats? Då kan man kombinera sin semester med att besöka en annan kyrka och kanske få inblick i deras arbete.

Det är vanligt att församlingens ungdomar på eget initiativ reser med andra organisationer, utanför det egna sammanhanget. Man kan ha synpunkter på detta, men det är bättre att stötta än att kritisera. Om församlingen har en stipendiefond, låt dem få del av den. Be för dem i gudstjänsten i samband med att de åker ut. Uppmuntra dem att skriva till församlingsbladet. Hjälpa dem med kontakter med systerkyrkor och/eller samarbetsorganisationer i det egna sammanhanget. Varför inte skicka med ett brev som intygar att de är medlemmar i er församling, utsända av er att ta kontakt med syskon i ett annat sammanhang? Låt dem också få berätta om sina upplevelser när de kommit hem.